

tiffe. Garnisonsstedernes Jættættelse kan ske indenfor meget vide Grændser, hvor Tælen er om store Lande med mange større Byer, hvor der er stor Plads, og hvor andre Befræmmeligheder, hvortil man maa tage Hensyn, ere tilstede eller let kunne skaffes tilveie; men jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at i et Land som Danmark er den Bidde, indenfor hvilken Lovgivningen i den Retning kan udvide og indskrænke sig, overordentlig ringe. Det vil snart vise sig, at praktiske Hensyn ville gjøre det nødvendigt, at Lovgivningsmagten bevæger sig indenfor et meget indskrænket Omraade. Det er ganske vist let nok at sige, at man vil lægge et Regiment, en Bataillon eller to hen til en By; men man maa erindre, hvad dette vil trække med sig. Der skal jo skaffes Plads til Andet end alene til Mandkabet, der er et ganske betydeligt Antal Officerer og Officersfamilier, Underofficerer og Underofficersfamilier o. s. v., som man dog ikke kan lade ligge paa Gaden; men man maa sørge for, at Garnisonsstedet er indrettet saaledes, at disse mange Menneſter kunne faae Bolig i det Mindste i en ikke for fjernt Fremtid. Nu mener ærede Herrer maaske, at det er overordentlig let i de allerførste Byer at faae Leiligheder til mange Familier, men jeg kan forlikke, at det er overordentlig vanskeligt. Overgang en mindre By har faaet en Garnisonsforøgelse, have Vanskelighederne vist sig at være tilstede i overordentlig høj Grad. Da vi f. Ex. skabte en Garnison i Viborg, traadte dette Forhold meget tydeligt frem. Der var dem af Officererne, der i længere Tid ikke kunde have deres Familier hos sig. Jeg havde en Kammerat derovre, som, efter at han, jeg tror i 1½ Aar, ikke havde kunnet have sin Familie hos sig, endelig underrettede mig om, at nu havde han faaet en udmærket bekvem Leilighed; han havde Dagligstue og Sovestue paa den ene Side af Gaden og Kjøkken og Spisestue paa den anden Side. Det var Befræmmeligheden, han opnaaede efter 1½ Aars Venten, og dermed mente han at maatte være uhyre fornøiet. Jeg tror derfor, at man ved Behandlingen af dette hele Spørgsmaal bør holde den Betragtning fast, at man ikke kan kaste omkring med Garnisonerne i et Land som Danmark. De Herrer kunne saaledes indrette Garnisonsloven, som de ville, de kunne dog albrig komme til at forlade Aarhus som Garnisonsby, derom maa de være overbeviste. Jeg vil derfor stemme for at bevilge Aarhus Kommune den forlangte Bemyndigelse, idet jeg i Senhold til, hvad der blev oplyst af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerſlev), ikke vil negte min Stemme til den af ham foreslaaede Forhøielse af Summen.

Winther: I Anledning af, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerſlev), skal jeg be-

mærke, at det har været mig svært at se, at den ærede Finansminister har havt Betænkeligheder af den nævnte Art. Jeg vilde kun ønske, at han havde fastholdt dem og ikke havde givet efter for sin Kollegas Paamindelser eller Henstillinger til ham. Jeg er vedblivende af den Mening, at det bliver nødvendigt, at der gjøres en Forandring med Hensyn til hele den Maade, hvorpaa Kommunerne nu kunne reise Laan, og af Hensyn dertil vil jeg ikke stemme for dette Forslag. Jeg har ikke kunnet omstemmes i denne Henseende ved, hvad der blev anført af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds. Jeg hørte det maaske ikke ganske nøie, og jeg veed derfor ikke, om det var Meningen, at der var givet et udtrykkeligt Samtykke fra Indenrigsministeren eller ikke (Singerſlev: Jo, der er!). Ja, selv i det Tilfælde ønsker jeg dog ikke at gaae frem paa en saadan Wei, som jeg anser for farlig.

Jungerſlev: Jeg vil blot, da det ærede Medlem der nu talte, spurgte mig, om hvorledes det hang sammen med det „udtrykkelige Samtykke“, tillade mig nærmere at præcisere, hvad jeg før sagde. Da Aarhus Kommune ansøgte om Begunstigelse for Partialobligationer til et høiere Beløb end det, for hvilket Laantilladelse allerede var givet — Kommunen søgte netop for at kunne kontrahere Laanet paa een Gang, om at Begunstigelsen maatte blive givet for 700,000 Rbd. — anbefalede den ærede Indenrigsminister det til den ærede Finansminister. Det er sagt af mig, og den ærede Finansminister har erkendt det; men han sagde, at han havde overveiede Betænkelighed derved — ikke med Hensyn til Realiteten, thi det vedkom en anden Minister — men fordi det angik en Tilstaaelse af Stempel- og Transport-Frihed for et Beløb, som endnu ikke forelaa paa en saadan Maade, at Indenrigsministeren havde taget endelig Beslutning derom. Derfor har jeg tilladt mig og fundet det nødvendigt, saavel lige over for den ærede Finansminister som lige over for Udvalgets Flertal, at stille mit Endringsforslag om en Tilføielse til Lovforslaget. Det ærede Medlem vil give mig Ret i, at de Indvendinger, der kunne gjøres for Flertallets Vedkommende overfor de militære Kontrakter med Kommunen og fra Finansministerens Standpunkt over for Indenrigsministeren, ere hævede ved dette Endringsforslag, som jeg imidlertid i og for sig nødvendig har stillet, men som jeg har stillet, fordi jeg havde Grund til at antage, at det maatte være Betingelsen for, at jeg kunde opnaa det, som jeg har tilladt mig at anse som Minimum, nemlig Vedtagelsen af mit Underendringsforslag.

Ordføreren: Jeg antager ikke, at det skal kunne lykkes mig at gjøre Hensigten med denne Sag begribelig for det ærede Medlem for Rjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes), thi det